

"Over Neerlandici en andere schoolmeesters gesproken"

Over Neerlandici en andere schoolmeesters gesproken: Tussen 1968 en 1972 bezochten de nu gere-
nommeerde veilinghouder Frits "Bubb" Kuyper en zijn toen onafscheidelijke vriend, de wazige dichter-junk
Arie Visser U wekelijks in Uw woning aan de bekende Nieuwe Spiegelstraat 48 te Amsterdam.

Ik schaamde mij niet weinig voor de burens voor dat bezoek, want die langharige baardaap Bubb liep als
student Nederlands in een lange witte Indiase jurk en iedereen dacht dat ik een travestiet met een baard op
bezoek had als hij langs kwam. Toch leek hij me wel overwegend heterosexueel. Hij zag er uit als een
Maharishi van het goeroetiepe Ali Ben Maf-Maf. Ik geneerde me niet weinig voor dat bezoek in onze zo
sjieke straat. De mensen zouden wel kunnen denken dat ik van de club van het handje was! Ze brachten
meestal een fors stuk rooie Libanon mee dus tolereerde ik ze. Ik had ook veel te weinig geld in die tijd om
dat uit te kunnen geven aan hasj of marihuana. Een keer ben ik met Ina uitgenodigd bij het studentikoze
paar Bubb en Arie om daar eens "stijlvol" te komen eten, ze zou den ons eens een lesje leren en toen
nodigden ze tot onze grote erger nis na een kwartier een stomdronken kroegmaatje uit om mee te eten en
was voor mij de lol er wel voor goed af. Het was meteen de laatste keer dat ik die asociale bende
bezocht, dat begrijpt U! Een jaar later huwde hij uit linkse politieke overwegingen een gescheiden oost-blok
vrouwje met een kind (ware liefde!) en vele ambities ergens uit Oost-Duitsland, die dolblij was dat ze als
calculerende ex-staatsburgeres uit het kommunistiese arbeiders paradijs haar vestigingsvergunning in
Nederland op die manier moeiteloos binnen haalde. Onder haar presie om zich aan te passen aan een
kleurloos naar de Osstblok cultuur aangepast burgermansbestaan moest Bubb driedelige, stofgrijze pakken
gaan dra gen en les geven aan een Heemsteeds elite school tje. Over resocialisatie gesproken! Arie Visser
raakte aan de hard-drugs in navolging van de door hem zo bewonderde Amerikaanse auteur W. Burroughs.

Arie raakte steeds verder aan lager wal en ging zelfs stapels boeken stelen bij de Atheneum boek handel
waar de kittige, donkerharige verkoopster Petra, zeer geïmponeerd door het junkiegedrag, hem oogluikend
zijn gang liet gaan en de gestolen voorraden afboekte als fiscaal verrekenbare verlies post. Hij verliet de
zaak zonder te betalen met stapels poweziebundels van een halve meter per keer de winkel. Ik ontmoette
Bubb bij de extreem linkse familie Hauser, die tegenover mij in de jaren zestig aan de Heemsteeds Dreef in
één van de weinige huurhuizen in die elitebuurt woonden. Korte tijd ging ik om met de manzieke ravissante
labiele Mila, de dochter des huizes, die echter psychies wat in de war was door een verbroken verlovings-
Ik was er kerstmis 1967 te gast. We aten (voor mij nieuw) aardappelen in de schil gekookt, met zilveren bestek
en boven het bed van Mila hingen posters van Lenin, Mao, Stalin en het verplichte "pacifistische" affiche van
Che Guevara met een machinegeweer ten hemel geheven om de wereldvrede op vredelievende wijze te
bevorderen, naar goed marxisties voorbeeld klaar om de kapitalisten te lijf te gaan op die zo eigen
pacifistische wijze, die veel mensen het leven heeft gekost. Tot grote woede van Mila begon ik spottend te
lachen en toen ik de affiches boven haar bed zag hangen. Al snel klassificeerde ik haar als "niet interessant"
en verloor ik haar uit het oog en kwamen Aletta v.d. M., Marijke de B. in successie om de hoek kijken. Pas
achttien jaar later zag ik Mila weer terug tijdens een toevallige ontmoeting, maar wat is toeval, in
Amsterdam.